

Seu vivit, patriæ seu prima ab origine vixit:
 Unus avos, atavosque omnes virtutibus æquat.
 Par olli Pisauriadum de gente vetusta
 Virgo nitet Venetas inter celebrata puellas,
 Quam forma, & blando residet quæ gratia vultu,
 Mille animi & dotes nulli dant esse secundam.
 Illustres animas firmo conjungere nexu
 Jamdudum ætherei decreverat altus olympi
 Regnator, genus heroum ut consurgeret inde,
 Cui nihil a primo mundus par viderit ævo.
 Ille quidem teneros animis infudit amores
 Jampridem, castamque dedit succrescere flammam
 Paullatim, atque imas sensim penetrare medullas.
 At vetuit dextræ sponfos conjungere dextram
 Ante aras, atque optatos celebrare hymenæos.
 Ante novum hoc patriæ tantum decus, ante Latino
 Quam civem folio felicia fata locarent,
 Atque ageret sponsi pater hæc solemnia festa.
 Namque hæc una dies quam multa domestica menti
 Suggestet exempla, & stimulos sub pectore condet
 Egregio juveni! Patriæ (6) quater obtigit idem
 Tantus honor, triplicemque alii gessere coronam
 Non nisi bis gemini cives; tres sanguine creti
 Coraridum, at quarto solum scandente Latinum
 Ceu nunc Romulea genitor Legatus in urbe
 Hos merito civi, & patriæ persolvit honores;
 Landorum de gente atavus sic tempore eodem
 Adfuit, & parili celebravit gaudia pompa.
 Quas animus tanta foecundus imagine formas
 Concipiet, serosque effundet ad usque Nepotes!
 Hæc igitur stabili ut firmet connubia nexu
 Juppiter, & magnam per sæcula longa nepotum
 Ordinet ut seriem, ac formandis mentibus olim
 Sidereo lectos ex æthere præparet ignes,